

daňových předpisů, a to tak, že v případě relevantnosti odpovědnosti za porušení daňových předpisů dojde k postoupení rozhodnutí o uložení daňové přírážky ze strany Skatteverket, a případně ze strany správních soudů, k obecným soudům v souvislosti s jejich přezkumem obvinění z porušení daňových předpisů?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšská republika) dne 29. prosince 2010 — Trade Agency Ltd v. Seramico Investments Ltd

(Věc C-619/10)

(2011/C 72/25)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Trade Agency Ltd

Žalovaná: Seramico Investments Ltd

Předběžné otázky

- 1) V případě, kdy je k rozhodnutí zahraničního soudu přiloženo osvědčení stanovené v článku 54 nařízení č. 44/2001⁽¹⁾, avšak žalovaný přesto namítá, že mu nebyla doručena žaloba, která byla podána v členském státě původu, je soud dožádaného členského státu při přezkumu důvodu odmítnutí uznání uvedeného v čl. 34 odst. 2 nařízení č. 44/2001 příslušný k tomu, aby sám přezkoumal, zda informace, které jsou uvedeny v osvědčení, odpovídají důkazům? Je takto široká pravomoc soudu dožádaného členského státu v souladu se zásadou vzájemné důvěry ve výkon spravedlnosti, která je zakotvena v šestnáctém a sedmáctém bodu odůvodnění nařízení č. 44/2001?
- 2) Je rozhodnutí vydané v nepřítomnosti žalovaného, jímž je vyřešen spor po meritorní stránce, aniž byl přezkoumán předmět žaloby a její základ, a v němž se neuvádí žádný argument týkající se opodstatněnosti žaloby, v souladu s článkem 47 Listiny a neporušuje právo žalovaného na spravedlivý proces, které je v uvedeném ustanovení zakotveno?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Švédsko) dne 27. prosince 2010 — Migrationsverket v. Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

(Věc C-620/10)

(2011/C 72/26)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající opravný prostředek: Migrationsverket

Odpůrci: Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

Předběžné otázky

- 1) Musí být nařízení č. 343/2003⁽¹⁾, mimo jiné s ohledem na ustanovení čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení, a popřípadě s ohledem na neexistenci jiných ustanovení nařízení, která by upravovala zánik příslušnosti členského státu k posouzení žádosti o azyl, než jsou ustanovení obsažená v čl. 4 odst. 5 druhém pododstavci a čl. 16 odst. 3 a 4, vykládáno v tom smyslu, že zpětvzetí žádosti o azyl nebrání možnosti použít toto nařízení?
- 2) Je pro odpověď na výše uvedenou otázku relevantní skutečnost, ve které fázi řízení byla žádost o azyl vzata zpět?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 29. prosince 2010 — ADSITS „Balkan and Sea properties“ v. Ředitel ředitelství „Odvolačí agentury a správy výkonu“ — Varna

(Věc C-621/10)

(2011/C 72/27)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ADSITS „Balkan and Sea properties“

Žalovaný: Ředitel ředitelství „Odvolací agendy a správy výkonu“
— Varna

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě dodání mezi propojenými osobami, je-li protiplnění vyšší než obvyklá cena, se základem daně rozumí obvyklá cena plnění pouze tehdy, pokud dodavatel není oprávněn k plnému odpočtu daně, která připadá na koupi resp. výrobu předmětů, které tvoří předmět dodání?
- 2) Má být čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že členský stát — v případě, že dodavatel uplatnil nárok na plný odpočet daně za zboží a služby, které jsou předmětem následných dodání mezi propojenými osobami s vyšší cenou, než je obvyklá cena, a tento nárok na odpočet daně nebyl podle článků 173 až 177 směrnice upraven — nesmí stanovit žádná opatření, podle kterých se základem daně rozumí výlučně obvyklá cena?
- 3) Jedná se v případě čl. 80 odst. 1 směrnice 2006/112 o taxativní výčet případů, které tvoří podmínky, za kterých mohou členské státy přijmout opatření stanovující, že základem daně se v případě dodání rozumí obvyklá cena plnění?
- 4) Je vnitrostátní právní úprava, jako je ustanovení čl. 27 odst. 3 bodu 1 Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (zákon o dani z přidané hodnoty), přípustná i za jiných okolností než za těch, které jsou uvedeny v ustanovení čl. 80 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2006/112?
- 5) Má ustanovení čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112 v případě, jako je projednávaný případ, přímý účinek a může jej vnitrostátní soud přímo použít?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — Evropská komise
v. Francouzská republika**

(Věc C-624/10)

(2011/C 72/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: M. Afonso, zmocněnkyně)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že stanovila v hlavě IV správního pokynu č. 105 ze dne 23. června 2006 (3 A-9-06) administrativní strpění, jež se odchyluje od režimu přenesení daňové povinnosti v případě DPH a zahrnuje, mimo jiné, jmenování daňového zástupce prodejcem nebo poskytovatelem usazeným mimo Francii, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice o DPH a zvláště z jejích článků 168, 171, 193, 194, 204 a 214;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou Komise tvrdí, že francouzská právní úprava, jež se odchyluje od režimu přenesení daňové povinnosti v případě DPH, je z několika důvodů v rozporu s právem Evropské unie.

Zaprvé, osoby povinné k dani, které chtějí využít opatření zavedeného hlavou IV správního pokynu 3 A-9-06, musí jmenovat daňového zástupce, což není v souladu s článkem 204 směrnice o DPH. Tento článek umožňuje členským státům uložit takovou povinnost pouze v případě, kdy se zemí, v níž je osoba povinná k dani usazena, neexistuje žádný nástroj pro organizaci vzájemné pomoci v oblasti nepřímých daní podobné vzájemné pomoci uvnitř Unie.

Zadruhé, administrativní strpění rovněž podléhá povinnosti prodejce identifikovat se pro účely DPH ve Francii, což není v souladu s čl. 214 odst. 1 směrnice o DPH. Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinnost identifikace pro účely DPH se nevztahuje na osoby povinné k dani, které uskutečňují na území členského státu, v němž nejsou usazeny, dodání zboží nebo poskytování služeb podléhající režimu přenesení daňové povinnosti zákazníkem, zejména podle článku 194 směrnice o DPH.

Zatřetí a nakonec, opatření stanoví započtení odpočitatelné DPH prodejce nebo poskytovatele proti DPH vybrané jedním nebo několika jeho zákazníky. To není v souladu s ustanoveními článků 168 a 171 směrnice o DPH, na základě kterých vyrovnání mezi odpočitatelnou DPH a vybranou DPH musí být provedeno u každé osoby povinné k dani. Taková výjimka nemůže být založena ani na článku 11 téže směrnice.